

TYPISCH?!

2001

Picture this:

De eerste verdieping van een nieuwbouwhuis.
Een pas geschilderde slaapkamer met een kale peer aan het plafond.
Een badlaken bij wijze van gordijn voor het raam gespiegeld.
Terwijl ik mijn vermoeide verhuislijf op een geïmproviseerd kampeerbed laat zakken, passeert de dag de revue. Het verhuisbusje dat af en aan rijdt, stapels dozen waar geen eind aan komt, tientallen keren de vraag 'Waar moet dit en waar wil je dat?'.

Koffie zetten en krentenbollen smeren, vrienden die kasten in elkaar schroeven, en die die kasten inruimen zodat echt ALLES onvindbaar is de komende weken, maar zóóó lief.

Zo'n dag dus.

Nog voor ik mijn ogen sluit en mijn hoofd het kussen raakt, begint het.

Zware, bonkende bastonen kruipen via de kale vloeren ons bed in en zetten zich vast op precies die plek waar zich zojuist een lichte hoofdpijn begint te ontwikkelen.

We kijken elkaar aan. Nee hè, hebben wij weer! Verhuizen we naar een Typisch (mens- en milieuvriendelijke) Ecowijk in Culemborg, moeten we al tijdens onze eerste nacht in onze pyjamabroek bij de burens aanbellen of het wat zachter kan??

2021

Twintig jaar later denk ik terug aan deze eerste kennismaking, met de buurlingen, zijn geleende megabass-subwoofer en zijn supergoeie plan om er die laatste avond in dat nog lege nieuwbouwhuis een leuk feestje van te maken met zijn vrienden.

...

De volgende dag verhuisde de rest van de familie (van voormalig BEL-nieuwsredacteur Henk Fonteijn) en zouden we nooit meer iets horen vanaf de andere kant van de muur, behalve zo nu en dan wat liefelijk pianospel of een haastige run op de trap als iemand eens een trein moest halen.

Dankjewel Henk Fonteijn!

Dank voor jouw prettige nabuurschap, dank voor jouw mooie bijdragen aan de BEL-nieuws, dank voor jouw vasthoudendheid om het stokje aan mij te willen overdragen 😊 en dank voor die mooie erfenis die je in het huis hiernaast achterlaat. Nieuwe burens, tóch bekend en evenzeer bemind. Zo Typisch voor ons buurtje.

En naast het vertrouwde liefelijke pianospel en soms een haastige run op de trap, nu ook kinderstemmetjes in twee talen.

Merci bien!

Marja Mathijssen

WIE DOET ER MEE?

Nu het er op lijkt dat we de coronabeperkingen meer achter ons kunnen laten, kunnen we weer vooruit kijken.

De uitzendingenreeks 'Typisch Culemborg' over Lanxmeer maakt heel invoelbaar hoe het is om in deze wijk te wonen, zonder iets te vertellen over de uitgangspunten, ontwerpcriteria landschappelijke inrichting en vele werkgroepen en activiteiten.

In dat opzicht vinden we de serie heel geslaagd. Het heeft ons ook aan het denken gezet: Hoe behouden en versterken we dit?

Een actuele vraag zeker met alle uitbreidingsplannen waar nu aan gewerkt wordt. Daarvoor zoeken we uitbreiding in het bestuur, met iemand die zich toe wil leggen op het de 'sociale cohesie' in de wijk: Hoe werkt dit? Wat kunnen we leren? Hoe helpen we volgende projecten hiermee?

Nieuwsgierig? Lijkt dit je wat? Neem contact op met één van de bestuursleden.

Namens de bewonersvereniging Eva-Lanxmeer,
Alexander van Setten.

WERK IN UITVOERING

In Lanxmeer wonen veel zelfstandig ondernemers: Denkers, doeners en dienstverleners. Sommigen pionieren met hun ideeën en creaties in hun zitkamer, anderen hebben inmiddels een gevestigd bedrijf als ZZPer, of in de vorm van bijvoorbeeld een coöperatie. Veel mensen willen hun idee, of bedrijf graag voor het voetlicht brengen via het BEL Nieuws.

Het voornemen van de redactie is om vanaf het volgende nummer daar een nieuwe rubriek voor in te richten. Het is nog een experiment: We willen uitproberen of het werkt. Als uitgangspunt hanteren we de volgende spelregels om iedereen een kans te bieden: Je bijdrage is maximaal 1 pagina; wie het eerst komt wie t eerst maalt; plaatsing in principe 1 x per jaar; per nieuwsbrief maximaal 2 pagina's bedrijfsnieuws.

UITEENLOPEN

Hier scheiden onze wegen

Vormgeefster van het BEL Nieuws en een grote rugzakvoettocht gaan niet samen. Dat doet toch wel een beetje zeer...

Ik zag er tegenop om aan de lay-out te gaan beginnen. Kan ik dat wel? Ik heb dat nog nooit gedaan. Kom op, dacht ik, doe net alsof je een man bent; denk dat je álles moet kunnen! En gelukkig... Wat heb ik ervan genoten om lid te zijn geweest van de redactie. Onvermoede talenten aangeboord en net nieuw in de wijk, maar al snel niet meer onbekend met de wijk.

Ehh... dit moet ik even uitleggen, geloof ik. Ik heb in een mannenwereld gewerkt. Dat heb je als technische vrouw. Mannen, oké niet alle mannen, zeiden vaak dat ze iets konden. Bij mannen betekent het: 'Ik kan het wel leren, denk ik.' En dat is iets anders dan wanneer vrouwen zeggen dat ze iets kunnen.

Nu zie ik er tegenop om die grote voettocht te gaan maken. Ik ga net doen alsof ik een man ben. Ik kan het (nog) niet, maar ik denk dat ik het kan...

Een grote afscheidsgroet,
Jolanda Prins en tot ziens!

P.S. Irma Mommers neemt vanaf het volgende nummer mijn stokje over. Veel succes Irma.

WENDBAARHEID...

Een jubileumfestival met een jubileumconferentie, het leek zo'n mooi idee. Aan de rest van Nederland laten zien dat EVA Lanxmeer een prima wijk is, en dat het voor de planeet, het leven en de mensen goed is als er meer ecologische wijken komen.

Bij een conferentie denk je aan zalen vol publiek, dat aan de lippen hangt van meeslepende sprekers, spitse vragen en mooie antwoorden, aan drukke koffiemomenten, geanimeerde lunches... Dat wilden we, en óók nog een keuze uit zes workshops in de middag. Voor mensen die de komende tien jaar aan het bouwen slaan overall in Nederland. Om ze te inspireren tot duurzaamheid, ecologie, bouwen met mensen en met de natuur. "Het Zetje van Culemborg". De conferentie zou baden in de omgeving van het festival, vreugde alom in de wijk. Corona gooide roet in het eten. Voor alles wat op een festival leek, te veel mensen bij elkaar, kregen we geen vergunning. Eerst verplaatsten we van juni naar oktober, maar ook in oktober is nog ongewis of onze gezondheid tegen te veel mensen bij elkaar kan.

We besloten: de conferentie moet doorgaan, die kan online. Het is minder gezellig, maar de boodschap moet de deur uit, want ondertussen blijven de ontwerpers ontwerpen, ambtenaren gunnen en de bouwers bouwen... in hoog tempo.

De einduitkomst is: op 2 oktober houden Anke van Hal, Frank van Bussel, Hiltrud Pötz en Joachim Eble hun lezingen, in UniePlaza, voor een publiek dat thuis achter de pc zit en vragen kan stellen. Burgemeester Gerdo van Grootheest spreekt een openingswoord. Vera Dalm zit de ochtend voor. We nemen alles op, en monteren een versie die we op de website van EVA Lanxmeer zetten. Zodat iedereen ook later nog kan zien en horen hoe nodig en mogelijk het is om duurzame woningen in ecologische wijken tot stand te brengen.

Die zes workshops, daar gaan we "webinars" van maken, online workshops, maar uitgesmeerd over de komende weken en maanden*. We hopen zo

voldoende vakmensen dat Zetje te geven, om de juiste richtingen te zoeken en op tijd de juiste beslissingen te nemen. We nodigen u graag uit om zelf mee te doen, en om mensen in uw omgeving voor wie het interessant is, op de conferentie en de webinars te attenderen. En als het festival volgend jaar juni dan toch doorgaat, houden we een vervolgconferentie, mét mensen van vlees en bloed, hier in Culemborg.

Voor programma en tickets zie: <https://www.eva-lanxmeer.nl/conferentie-zetje-van-culemborg>. Op LinkedIn staat ook een bericht, zoek op 'Zetje van Culemborg'.

Wees welkom op 2 oktober!

*Eerder was de conferentie nog een dag, inclusief de workshops, voortschrijdend inzicht leerde dat dat te veel vraagt van de bezoeker. Daarom worden de workshops nu los aangeboden op een later moment.

Felix van de Laar

TIEN JAAR DE TREIN

Deze zomer is het tien jaar geleden dat ons appartementencomplex de Trein aan de Henriëtte Roland Holststraat werd opgeleverd. Een goed moment om eens terug te kijken.

Om te beginnen die naam, de Trein. Niemand weet eigenlijk waarom ons complex zo heet. Het schijnt iets te maken te hebben met het allereerste ontwerp. Dat ontwerp zou bestaan hebben uit een langgerekt gebouw met twee torentjes op de hoeken. Dat ontwerp is een aantal malen aangepast, want het was te massief, het moest transparanter, minder groot, meer naar achteren, kortom, er waren allerlei bezwaren gemaakt door de overburen en kennelijk met succes, want pas jaren later rolde er een plan van de tekentafel dat wél de toets der kritiek kon doorstaan. Het zag er bepaald niet meer uit als een Trein, maar het bleef wel zo heten.

In juli 2011 trokken de eerste bewoners in de 27 woningen. Er waren aanvankelijk 10 koopwoningen en 18 huurhuizen. Drie koopwoningen waren groot en hadden een binnentrap. Ze waren bedoeld als woonwerkwoningen, maar niemand wilde ze kopen. Later zijn ze alsnog verhuurd. En nog weer later is het enige vrije sector huurhuis in het complex verkocht. Nu bestaat het complex dus uit acht koop- en 19 huurwoningen, een zogenaamd gemengd complex.

En gemengd was en is het. Echtparen en alleenstaanden, met en zonder kinderen, jong en oud(er). Van de 27 huizen zijn er nu nog tien

bewoond door de eerste bewoners, de andere huizen zijn, soms al meerdere keren, van bewoner veranderd. In de afgelopen jaren zijn hier zes kindertjes geboren, ook zijn er twee bewoners overleden.

Mandelig hof

En natuurlijk kregen we bij de Trein ook een mandelig hof. Een immens hof, waarvoor het eerste jaar een inrichtingsplan werd bedacht: een deel voor de kinderen om in te spelen, met een heuvel, een pomp, een glijbaan, verder een aantal mooie borders, een picknicktafel, opzij van de fietsenberging een moestuin, aan de andere zijkant een composthoop, en nog veel meer. Met behulp van Nelleke, Rutger, een ingehuurde hovenier en een groot aantal bewoners hebben we dat hof ook met elkaar aangelegd.

En daarna zouden we dat natuurlijk ook met elkaar gaan onderhouden. Nou, ik weet niet hoe dat in andere hoven gaat, maar in de loop van tien jaar werd de onderhoudsploeg allengs kleiner en de inzet van de Persimoon steeds groter. De tuinwerkdagen waren erg gezellig en trokken steeds min of meer hetzelfde ploegje mensen, dat gelukkig wel. In tien jaar is er het een en ander veranderd aan de tuin en is ook duidelijk geworden hoe hard er gewerkt moet worden om al dat groen een beetje de baas te blijven.

Aanmerkingen op het ontwerp

In die tien jaar ontdekten we ook dat er wel wat viel aan te merken op het ontwerp van ons deel van de wijk en op het complex zelf.

De gemeente heeft bijvoorbeeld in onze

2012

2021

(zij)straten een flink aantal bewoners wel toegestaan op eigen erf te parkeren, anderen mogen dat niet. Dat levert voor een autoluwe wijk veel verkeersbewegingen op, daarbij nog opgeteld alle bestelbusjes die er in de loop van die tien jaar zijn bijgekomen. Al dat autoverkeer rijdt niet bepaald langzaam en doet het autoluwe karakter veel geweld aan.

Maar ruimte reserveren voor de aanleg van een enkele gehandicaptenparkeerplaats, jammer, maar die ruimte is er niet, daar zijn de straten veel te smal voor. Aanleg moet op eigen kosten en op eigen grond. Wél is er op de grote parkeerplaatsen een invalidenparkeerplaats, maar dat is daar vandaan nog een heel eind naar je voordeur.

Onze woningen zijn voorzien van allerlei vernuftige experimentele systemen, waarvan we eerst alle kinderziektes het hoofd hebben moeten bieden en die nu zo langzamerhand aan vervanging toe zijn, zodat we opnieuw kunnen beginnen. Dat is overigens niet alleen zo bij de Trein, dat heb ik in vele hoven gehoord.

Maar wat ik echt een misser vind, is de 26 cm hoge drempel naar het terras.

Voor een mobiele zestiger geen enkel probleem, maar als je tien jaar later in een rolstoel komt te

zitten, is dat een bijna onoverkomelijke barrière die niet is te verhelpen met een eenvoudig 'opritje'.

Tot hun laatste snik

Maar dat alles neemt niet weg dat ik toch nergens anders meer zou willen wonen. Ik heb wel eens bedacht dat de ouderen uit de wijk die zorg gaan behoeven, met voorrang terecht zouden moeten kunnen in de Betuwehoeve. Een eigen kleinschalige verpleeghuisvoorziening voor EVA-Lanxmeer, voor al die mensen die met hart en ziel gekozen hebben voor onze wijk en er op die manier echt tot hun laatste snik kunnen blijven wonen.

Het is jammer dat door corona het twintigjarige lustrum al twee keer moest worden uitgesteld. De viering van een lustrum is zo'n mooie markering in de bestaansgeschiedenis van EVA-Lanxmeer en het benadrukt niet alleen de ecologische maar ook de sociale samenhang van onze wijk, dat bleek wel bij het 15-jarig bestaan. Dat was een prachtig feest!

Minke Wijkmans

FINANCIERING VOOR DE PLANNEN VAN THERMO BELLO

De nieuwe gasketels zijn geïnstalleerd door VTC Installatietechniek uit Culemborg. Het stokje is nu overgedragen aan Coneco, die een aantal regeltechnische aanpassingen gaat doen in de software waarmee de warmtevoorziening wordt bestuurd. Op het dak van de HAVO is een droge koeler geplaatst, zodat de koelwarmte van het schoolgebouw niet langer op het warmtenet wordt gebracht. Er is een nieuwe warmtewisselaar besteld, waarmee we meer warmte uit het drinkwater kunnen halen. We hopen die aankomend stookseizoen al in te kunnen zetten. We zijn de selectie voor een nieuwe warmtepomp aan het afronden. En Vitens heeft bij Alliander een aanvraag gedaan voor een zwaardere e-aansluiting voor Thermo Bello. De beoogde warmtepomp heeft meer capaciteit en een beter rendement dan de huidige en daarmee willen we de stookkosten (elektriciteit en gas) beperken. Ook staan we daarmee klaar voor wijkbewoners die aangesloten willen worden op het warmtenet en voor projectontwikkelaars die nieuwbouwplannen in en rond de wijk ontwikkelen. Het dichtst bij uitvoering zijn de woningen rond de Nesciohof en de Vasalishof, en de eerste rij kaswoningen. Het haalbaarheidsonderzoek voor aansluiting van deze woningen is gestart en zal eind november worden afgerond. EW Engineering voert het haalbaarheidsonderzoek uit.

In de nieuwsbrief van juni is gemeld dat Thermo Bello extra middelen nodig heeft om de verschillende plannen uit te kunnen voeren. Thermo Bello is daarvoor al leningen aangegaan bij leden van de coöperatie voor een totaal van € 65.000 en kan nog meer spaargeld van wijkbewoners gebruiken. Randvoorwaarden om geld uit te lenen aan Thermo Bello zijn: U heeft de

leensom met een minimum van € 5.000 de komende 5-10-15 jaar zelf niet nodig; u bent of wordt lid van de coöperatie; u accepteert 3% rente en een achterstelling bij de bank. Als u belangstelling heeft om een deel van uw spaargeld in te zetten voor verduurzaming van de warmtevoorziening van de wijk, schroom niet om ons te benaderen. Uw spaargeld rendeert dan voor uzelf en voor de wijk.

Parallel aan de vraag aan wijkbewoners is een financieringsaanvraag gedaan bij een bank. De bank onderzoekt de mogelijkheden van projectfinanciering en objectfinanciering. De tweede mogelijkheid lijkt het meest kansrijk, waarbij de gasketels, warmtewisselaar, transportpompen en een warmtepomp dan de te financieren objecten zijn.

Daarnaast onderzoeken we ook mogelijkheden voor subsidies. Er zijn serieuze mogelijkheden voor woningen en wijken die eraan werken om aardgasvrij te worden. Thermo Bello zet daarbij in op twee verschillende aanvullende trajecten:

- 1) Innovatiesubsidie voor de vernieuwing van de installaties in het warmtestation, en
- 2) Subsidie voor het aardgasvrij maken van de woningen rond de Nesciohof en de Vasalishof en de eerste rij kaswoningen.

Gerwin Verschuur
Directeur Thermo Bello BV
gerwin@thermobello.nl
06 42340299

OVER AUTO'S EN VERKEER

Het BEL Bestuur heeft de indruk dat er bij bewoners opnieuw irritatie is over het verkeer in Eva Lanxmeer. De wijk had ooit een actieve

Werkgroep Verkeer die vooral adviseerde over oplossingen voor parkeeroverlast. Nu gaat het om bestelbusjes die te snel rijden of omdraaien en tuintjes beschadigen. Ook is de overlast hardnekkig van verkeerd geparkeerde auto's door bewoners en bezoekers. Als BEL Bestuur willen we natuurlijk alles doen om de wijk leefbaar te houden en daar hoort bij dat auto's het straatbeeld niet gaan domineren. Het BEL Bestuur wil weten hoe breed die onvrede leeft. We willen het onderwerp Verkeer ook aankaarten bij de Wijkraad om met elkaar te bespreken of – en zo ja wat we eraan kunnen doen? Meld je vragen over het verkeer bij het BEL Bestuur (jantheunissen@hotmail.com) of de contactpersoon van je eigen hof.

Jan Theunissen, BEL Bestuur

NIEUWS UIT HET WOLLEN MATRASSENATELIER

Wol als een wolkje

In het voorjaarsnummer hebben jullie kunnen lezen over mijn nieuwe activiteit en hoe het zo gegaan is. Maar ik had toen nog geen matras echt gemaakt, ik was op het punt te beginnen. Intussen zijn er drie matrassen vervaardigd hier in Lanxmeer van 100% schapenwol. De eerste was niet helemaal hoe ik het had gewild, het bleek dat de kaarder bij de wasserij toch niet genoeg de wol open gooide. Voor mijn verjaardag in april kreeg ik van mijn vader en zus die in het zuiden van België wonen een prachtige oude matraskaarder. Ook wel 'picker' genoemd, in het Engels. Hij is wel 100 jaar oud! En hij doet het superfijn. Ik ben er heel erg blij mee. Het is wel een heel werkje, maar de wol komt er als wolkje uit en dat is nou precies wat ik nodig heb voor wollige matrassen. Het was prachtig om de eerste matrassen te maken.

Juist toen was het lammerentijd en dus ook kwamen natuurlijk de leblammeren bij mijn burens en natuurlijk mochten deze in mijn wollenmatrassen atelier. Leblammeren hebben geen moeder meer en moeten door de boerin worden gevoerd om de 4 uur. Daarom komen ze dan die tijd gewoon in huis wonen. Storm en Vlier hebben meegemaakt hoe de eerste wollen matrassen uit Lanxmeer werden vervaardigd. En het was een zeer knusse bezigheid met ze samen te werken.

Huur een matras...

Ik slaap al sinds 4 maanden op mijn eigen wollen matras. En ik heb er een gemaakt voor wie het wil uitproberen. Hij is te huren voor 1,5 euro per nacht. Het is een eenpersoonsmatras van 90 cm breed en 200cm lang. Hij dient op een lattenbodem of boxspring gelegd te worden. Als je interesse hebt om erop te slapen hoor ik het graag.

En tegen het einde van de lente, is het schapenscheertijd. Al fietsend op de dijk en turend naar de aanwezige schapen, herkende ik twee kuddes van texelaars die (onder andere) die goede matraswol op hun rug dragen. Zo vond ik in Wijk bij Duurstede een kudde van 15 schapen en ook in Beusichem een kudde van 13 schapen waar ik aanbelde en waarbij de boeren het een fijn idee vonden om de wol van hun schapen aan mij te verkopen. Zo kon ik nieuwe wol halen en is het nu weer wachten tot het gewassen, gedroogd en gekaard uit Drenthe weer terugkomt. Dan kan ik weer aan de gang met jullie matrasbestellingen. Ik kan alle maten maken die jullie wensen. Ik heb nog geen webpagina, maar dat zal wel ontstaan denk ik deze komende tijd.

Nu houd ik jullie op de hoogte en hoop ik dat jullie het aandurven en er vooral van genieten om op een heus Lanxmeers wollen matras te slapen. Je kunt me bereiken door een briefje in mijn brievenbus te gooien op Bertus Aafjespad 17 of door een mailtje te sturen naar florence.deru@dds.nl of door mij te bellen op mijn thuis telefoon: 0345 513552

Florence

LANXMEER DOOR ANDERE OGEN

“Hallo, u staat hier bij iemand in de tuin!”

Voor deze laatste episode van het jubileumfeuilleton wilden we meer inzicht krijgen in de vraag hoe buitenstaanders Lanxmeer de afgelopen twintig jaar hebben gezien en ervaren. Maar om daar inzicht in te krijgen was niet eenvoudig. We hebben even overwogen om hondenuitlaters, corona-wandelaars en schoolgaande jeugd te interviewen, maar een veel grotere bron van informatie zijn de rondleiders van de (internationale) excursies in onze wijk.

Die rondleiders zijn Marleen Kaptein, Gerwin Verschuur, Florence Deru, Mischa ten Kate, Niek Hazendonk, Amar Sjaou En Wa - Windhorst, Arjen Schamhart, Jan de Kock en incidenteel een andere bewoner die alles over een bepaald thema weet. De bezoekers kwamen (en komen) van hogescholen, universiteiten, gemeenten, onderzoek en beleid, architectenbureaus,

milieuorganisaties, ministeries, tv-programma's en particuliere bouwverenigingen. Meestal is de voertaal tijdens een excursie Nederlands, Engels of Frans, maar een enkele keer moeten de rondleiders zelfs met een tolk werken, zoals bij een grote groep Chinese burgemeesters.

Als je bedenkt dat er meer dan 1600 groepen zijn rondgeleid, met een grootte van 20 tot 140 deelnemers, dan is het aantal bezoekers dat Lanxmeer met eigen ogen heeft gezien gigantisch.

Hieronder zie je een kleine bloemlezing van indrukken van deze bezoekers, door ons dankbaar bij de rondleiders opgehaald.

Bekijk Lanxmeer door andere ogen, veel leesplezier!

Sandra & Chris

Florence: ik kreeg vaak groepen Franse pubers die hier een rondleiding kregen vanuit hun opleiding. In Frankrijk kun je al een richting kiezen tijdens het voortgezet onderwijs. En dan dacht ik dat het studenten waren die iets in de ecologie willen gaan doen zoals urbanisme of architectuur of zulke zaken. Maar nee, soms hadden ze er helemaal niets mee. Maar ze waren wel altijd zeer braaf, keken naar me, waren stil als ik iets zei... wel anders dan de Nederlandse pubers. Maar de Franse jongeren hoorden niet altijd allemaal wat ik zei.

Florence: ik vond het altijd erg leuk om eenmaal op de stadsboerderij aangekomen te vertellen over hoe men een put bouwt. Niemand weet dat natuurlijk. En die jongeren waren dan helemaal van onder de indruk dat er water uit onze put kwam en dat we het zomaar weer de grond in lieten lopen. Sommige groepen bleven overnachten bij de bewoner en kregen dan een lunchpakket voor de middag mee. Ze waren niet echt te spreken over de slappe boterhammen die ze meekregen met hagelslag erop. Eten de Nederlanders dit voor hun middagmaal??? En ik maar zeggen dat ze ook nog hun best hadden gedaan voor de Fransen omdat er ook nog een hardgekookt eitje bij zat...

Florence: ik vertelde bijvoorbeeld dat wij hier zo dicht op elkaar leven dat we in sociaal opzicht best goed samen kunnen leven, met elkaar kunnen overleggen en elkaar ook wat gunnen, redelijk goed communiceren en elkaar ook vrij laten. Dat is in Frankrijk best anders tussen bureaus.

Florence: Ik vertelde dat we hier in Nederland vaak geen gordijnen voor de ramen hebben, je kunt zo naar binnen kijken. Vinden de Fransen heel ongemakkelijk. In Frankrijk zit iedereen achter potdichte gordijnen of zelfs gesloten luiken.

Florence: De grappigste opmerking kwam van een Frans meisje dat helemaal onder de indruk was: 'Maar mevrouw, mogen de mensen hier wel roken in deze wijk?'

Gerwin leidde een excursie aan een groep deelnemers uit vijf continenten die meededen aan een opleidingstraject in Nederland. Aan het einde vroeg hij een van de Braziliaanse deelnemers "What is the matter? Zij: "I am so sad". Gerwin: "Why?" Zij: "I don't want to leave."

Gehoord door Gerwin in een van de groepen:

"Al die participatie, is het verplicht om overal aan mee te doen?"

Gerwin tegen excursieganger:

"Hallo, u staat hier bij iemand in de tuin!!!"

Regelmatig gehoord tijdens excursies:

"Het is hier net een camping!"

Florence: Een Belgische jongeman was tijdens een rondleiding helemaal verliefd op onze wijk geworden. Hij had net gehoord dat het best lastig was om hier te komen wonen, omdat het zo'n gewilde plek is en er niet veel mensen verhuizen. Hij riep: 'Weet je ook een leuke single dame? Dan kan ik bij haar komen wonen!' Ik zei "Nee!" Maar heb toen maar niet gezegd dat ik zelf een hele leuke single dame ben... ;-)

Gerwin: "ik leidde ook vaak thematische groepen rond. Zo ook eens een specialistenclub uit Nederland die ondergrondse infrastructuur bestuderen. Ik liet ze de putten in de wijk zien en dat was het. Ze hadden geen oog voor wat er bovengronds te zien was!"

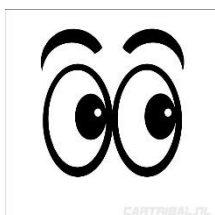
Gerwin Verschuur, rondleiding van een filmploeg uit Zuid-Korea, 2016:

"De meest bijzondere filmploeg ooit! Die wilde alles weten over ecowijken, ik heb ze van alles verteld, maar uiteindelijk vonden ze het warme water uit de kraan het mooist! Ze stonden te springen van verbazing en extase, zeker een kwartier lang, hebben ook alles gefilmd. Ik denk dat het dampende opnames zijn geworden!"

Gerwin Verschuur, groep uit China:

"De meest bijzondere groep die ik heb rondgeleid was de groep met 20 burgemeesters uit China. Elke Engelse zin moest door een tolk worden vertaald en die vertalingen duurden een eeuwigheid. Ook leidde deze vertraging van mijn verhaal tot nul emotie bij de burgemeesters. Nooit zo'n stille groep gehad die zo ver van me afstond."

Gerwin: "Een groep Japanners die per se mij als rondleider wilden, kwamen met oortjes en een zendertje aan. Zo konden ze mijn uitleg op afstand blijven horen, wat ertoe leidde dat er een enorme slinger van 50 Japanners al lopend door de wijk liep. Bijkomend voordeel: ze konden blijven fotograferen terwijl m'n verhaal in hun oor klonk."

Marleen:

Isami Kinoshita, een Japanse landschapsarchitect/stedenbouwkundige, had na de tsunami in 2012 de opdracht gekregen om het ontwerp voor een nieuwe stad te maken. Er waren in Japan 200.000 mensen dakloos geworden. Een collega van Kinoshita, Hans Pemmelaar, is directeur van het Japans Permaculture Institute en was al een keer in Lanxmeer geweest. Hij raadde Kinoshita aan om vooral Lanxmeer te bezoeken om inspiratie op te doen. De ontmoeting met Isami Kinoshita was heel bijzonder. Alsof we elkaar al jaren kenden.

Marleen: in 2008 (?) bezocht een fotografe van het Franse 'Collectif Argos' onze wijk. Dit was ter gelegenheid van de International Climate Conference in 2015 in Parijs. Collectif Argos had in Hotel de Ville een tentoonstelling georganiseerd en een boek 'Empreinte' uitgegeven over 10 duurzame projecten wereldwijd. Je herinnert je misschien dat ze hier een week gelogeed hebben om een reportage over de wijk te maken."

Marleen:

Hans en Mariska Pemmelaar schreven me een brief na afloop van hun bezoek in de zomer van 2012 met de woorden: "De beelden van EVA Lanxmeer laten zien dat het scheppen van een ruimtelijke toekomst, die geluk meebrengt, mogelijk is."

Marleen: Ook het bezoek van Richard Louv, auteur van het boek 'The Last Child in the Woods' was bijzonder. Hij was in Nederland voor de presentatie van zijn boek. Eerder had hij meegewerkt aan de film 'The Nature of Cities', van de Amerikaanse prof. Timothy Beatly, waar Lanxmeer ook deel van was. Hij wilde de wijk graag bezoeken."

Sandra: Bezoeker uit Vlaanderen zegt tijdens een rondleiding in 2006 tegen mij:
“Het is hier net een dorp in een dorp”

Sandra vraagt aan wereldfietser uit Parijs en student Urban Planning, Benjamin Mann:
How has the village inspired you? Benjamin: “The balance between nature and city, damn, I could definitely live here, images, ideals, abstract ideas in my head. Professionally, I could set up one later on.”

Sandra vraagt aan Benjamin Mann: “What spot do you remember looking back at your visit of Lanxmeer”?
The communal garden of your house!! The rear garden too, not as noticeable, really interesting, the hazy distinction between into the woods, from the house into the wilderness. Diverse architectural styles, they gave a sort of attraction parc, glass house park, Scandinavian and Disney land look.

Sandra: In 2012 kregen Dick en ik bezoek van de 26-jarige Baptiste Dubenchat, een fietser die een nachtje bij ons verbleef op zijn reis van Parijs naar Warschau. Tijdens deze tocht zou hij alleen weggegooid eten en drinken tot zich nemen om aandacht te genereren voor de strijd tegen verspilling. Dat betekende dat hij vooral in afvalbakken keek en mensen vroeg of ze nog eten over hadden dat ze met hem wilden delen. Hij vertelde dat hij in Amsterdam erg weinig eten bij elkaar had gesprokkeld en dat dit hem goed had gedaan. Ook het eten van Caetshage en de verrassing dat ie in een ecowijk mocht overnachten. Voordat hij ons had ‘geboekt’ wist hij niet van EVA-Lanxmeer. Het bestond nog: een Fransman die niet van onze wijk heeft gehoord!

BERICHT VAN TOPLA

In de vorige nieuwsbrief stonden we stil bij de – vele – plannen en projecten die op stapel staan. Sindsdien zijn er weinig concrete ontwikkelingen geweest. Deels vanwege de zomervakantie, deels omdat bouwplannen doorgaans een looptijd van jaren hebben. We volgen de ontwikkelingen en wanneer er weer wat belangwekkends te melden is, zullen we daar verslag van doen.

Alexander van Setten

LANDELIJKE NATUURWERKDAG

Zet alvast in uw agenda! Zaterdag 6 november wordt er weer de landelijke Natuurwerkdag georganiseerd. Ook in Lanxmeer doen we daar aan mee. In nauwe afstemming met Vitens gaan we in en rond het waterwingebied ter hoogte van de grote vijver veel houtopslag weghalen. Om aldaar voor meer licht en lucht te zorgen. Dat is niet alleen fijn voor het oog, maar zeker ook voor de biodiversiteit: des te meer verschil in hoogtes; in licht en schaduw, des te meer planten en diersoorten een kans krijgen.

We werken van 13.00 uur tot 17.00 uur (we zien elkaar achter de Werfklas) en gaan dus vooral zagen en snoeien: Van hele grote bomen omzagen tot het verfijndere snoeiwerk. Voor elk wat wils! Naast buurtgenoten, zullen er dus ook mensen van buiten de wijk komen helpen. We hopen je dan te zien, want met vele handen kunnen we heel wat licht en ruimte maken!

Rob Vleeming

GRAAG EEN PAAR BANKEN IN DE WIJK!?

Kort geleden kwam die wens twee keer bij mij op. Eerst naar aanleiding van het verzoek om rondleiders bij het lustrum. Dat zou ik best willen doen als vijverfanaat en als Kwarteelbewoner, maar ik vroeg me af of ik nog wel een uur zou kunnen lopen, of zelfs iets langer. Mijn onderstel wordt sneller oud dan de rest. Daarna nodigden we vrienden uit om weer eens langs te komen en dan door de wijk te wandelen: Moet je gezien hebben, hoort bij ons woongenot! Maar een vriend waarschuwde dat hij na een kwartiertje lopen even moest uitrusten. Enfin, ik heb wat rondgefietst en er staat nergens een bankje. Waarom eigenlijk niet? De gemeente heeft ze vast in voorraad, ijzeren of houten, wel graag met een leuning.

Vraag aan de wijk

Willen we banken? Gaat Terra Bella daar over? En waar moeten/mogen ze staan? Een plek bij het bruggetje aan het einde van het Douwes Dekker fietspad lijkt mij heel geschikt. Graag commentaar.

Johan van Bennekom, bennekom62@ziggo.nl

Appelpluk 2021

Foto's: Arno Kerkdijk

BESTE WIJKGENOTEN,

Kamsalamander

Onze wijk is rijk aan vele soorten planten en dieren. Wat vele mensen niet weten is dat we ook veel soorten amfibieën in onze mooie buurt hebben die zich schuilhouden onder het groen of het wateroppervlak. Onze buurt is zo aantrekkelijk dat hier zelfs zeldzame exemplaren gedijen zoals de kamsalamander. Als de temperatuur in de avond en nacht boven de zeven graden komt dan komen padden en salamanders uit hun schuilplaats en vindt er de bekende “paddentrek” plaats. Ook in Lanxmeer! Amfibieën die vaak langs de stoeprand lopen op zoek naar water kunnen uiteindelijk een waterkolk tegenkomen en erin vallen. Helaas kunnen ze hier niet uit ontsnappen en zullen ze verdrinken. Gelukkig hebben we in het verleden vele honderden amfibieën kunnen redden uit de putten, maar dit is zeer arbeidsintensief en we redden niet alles. Na een paar jaar proefdraaien hebben we nu metalen roosters ontworpen om te voorkomen dat deze dieren in het afvoersysteem vallen. De rooster hebben kleine gaatjes, zodat het water er

doorheen kan maar de kleine amfibieën niet. Er is uitsparing gemaakt zodat gemeentelijke reinigingsdienst gemakkelijk de putten kan blijven openen voor de schoonmaak. Momenteel plaatsen we meer dan 100 van deze roosters in onze wijk. Deze roosters hebben we kunnen laten maken door subsidie van Terra Bella, de BEL en gemeente Culemborg.

In de tussentijd zijn (bijna) alle putdeksels in de Henriëtte Roland Holststraat en de zijstraten voorzien van amfibie-vriendelijke roosters.

Hiermee redden we honderden padden- en salamanderlevens per jaar!

Door de openingen in de roosters kan er voldoende regenwater afgevoerd worden, zelfs na een fikse regenbui. Nadeel is dat de openingen vrij snel verstopt raken met bladafval, zand en modder. Hierdoor kan het zijn dat na een stevige bui het water iets langzamer wegstroomt. Wij zullen regelmatig de roosters controleren en schoonvegen, maar we zouden het geweldig vinden als jullie een dichtgeslibd rooster aantreffen er zelf even met een stevige bezem overheen gaan. Zo blijft onze wijk ook voor onze amfibische medebewoners een prettige en veilige plek om te leven!

De komende tijd gaan we onverstoord door met het plaatsen van roosters aan de ‘andere’ kant van de boomgaard, zodat uiteindelijk alle putten amfibievriendelijk zijn en de padden en salamanders in de wijk een bedreiging minder op hun pad vinden.

Heb je vragen of wil je ook meehelpen met het plaatsen van roosters? Of mocht er toch iets niet goed gaan met de roosters: neem dan contact op met Arno Kerkdijk. E-mail: arnokerkdijk@gmail.com.

Met vriendelijke groet, namens de amfibiewerkgroep,

Arno, Frank, Felix en Roland

STAND VAN ZAKEN ONTWIKKELING WATERTOREN

Een reactie op de BEL zomernieuwsbrief 2021.

In de zomernieuwsbrief van de BEL stond een artikel over de stand van zaken met betrekking tot de watertoren. Wij zijn niet betrokken geweest bij het schrijven van dit artikel en willen graag een en ander nader toelichten.

In 2018 hebben wij het watertorencomplex gekocht. Onze droom was en is de watertoren te renoveren, hem weer trots zonder lelijke schil boven de stad uit te laten steken en daar dan onze woning in te realiseren. Natuurlijk kost dit alles veel geld, denkt u alleen maar eens aan het voegen van de toren en het verwijderen en afvoeren van het metalen plaatwerk rond de kop. Op dit moment verwachten wij dat wij zelf bijna een miljoen euro in de toren moeten investeren. Als eerste hebben wij natuurlijk het complex gekocht. Niet voor een symbolisch bedrag (vinden wij) maar voor € 150.000 kosten koper. Daarnaast hebben wij bijvoorbeeld tot nu al ongeveer 3.500 uren in dit project geïnvesteerd. Uren besteed aan onderzoeken, adviezen en planontwikkeling. Al met al een flinke kostenpost. Daar komen straks natuurlijk nog de kosten voor de materialen en meer arbeidsuren bij. Niet alleen voor onze eigen woning maar ook voor bijvoorbeeld het maken van een toegangsweg, parkeerplaatsen, groen, waterberging, riolering en nog heel veel andere zaken die bij het bewoonbaar maken van het complex komen kijken. Dit financieren wij deels uit eigen middelen, deels met behulp van een hypotheek, deels uit de opbrengst van de kavels die wij willen verkopen en hopelijk met een stukje subsidie voor de instandhouding van industrieel erfgoed. Hoewel winst maken fijn zou zijn, zit dat er niet in. Dit financieringsmodel is uitgebreid met de gemeente Culemborg besproken, akkoord bevonden en in een overeenkomst vastgelegd.

Toekomstige burenen

Als toekomstige burenen vinden wij het fijn een ruimte te kunnen bieden voor een door de wijk zo gewenste ruimte voor een maatschappelijke functie. Zo hebben wij tijdens de vier bijeenkomsten die wij de afgelopen 3,5 jaar hebben georganiseerd steeds gevraagd of er interesse is in het ontwikkelen van een gemeenschapsruimte. Ook hebben wij bijvoorbeeld tijdens onze eerste presentatie aan de Stichting Watertoren (september 2018) en tijdens de eerste informatieavond voor heel Lanxmeer (december 2018) aangegeven dat wij op de begane grond van de watertoren en eventueel op het terrein ruimte voor een maatschappelijke functie ter beschikking willen stellen.

Wij hebben altijd aangegeven dat de realisatie van de daadwerkelijke ruimte gefinancierd moet

worden door de gebruikers. Immers zo dragen wij allemaal bij aan de realisatie van deze ruimte. Wij als familie, door de aankoop en renovatie van de toren en als gebruikers, door bouw – en inrichtingskosten van de ruimte die wij gratis ter beschikking stellen. Wij vonden het dan ook fijn dat uit de enquête van de Werkgroep watertoren begin dit jaar bleek dat er mensen zijn die hier budget voor over hebben. In het bestemmingsplan is dan ook een ruimte opgenomen ten behoeve van een maatschappelijke functie.

Onze betrokkenheid bij de wijk hebben wij al eerder willen tonen door het, tegen een anti-kraak vergoeding, beschikbaar stellen van het pompgebouw aan de Werfklas. Ook al zit er geen onderwijsbestemming op dit pompgebouw, gelukkig heeft de gemeente toch mee willen werken om deze samenwerking mogelijk te maken.

Geen juridisch getouwtrek

Wij vinden het fijn in de zomer nieuwsbrief van de BEL te lezen dat Stichting Watertoren Culemborg en het BEL-bestuur samen met ons op wil trekken en niet verstrikt wil raken in eindeloos juridisch getouwtrek. Dit is in lijn met de vele reacties die wij uit de wijk krijgen van mensen die het waarderen dat wij de watertoren nieuw leven in willen blazen. Het liefst met een opgeknapte top zodat ze niet meer tegen die oude verroeste stalen platen hoeven aan te kijken. Helaas krijgen wij ook negatieve reacties die vaak te maken hebben met de financiering van de gemeenschappelijke ruimte. Reacties die dreigen, dat wanneer wij de inrichting van de ruimte niet financieren, er juridisch getouwtrek komt.

Wij hopen dat wij met de bovenstaande toelichting duidelijk hebben gemaakt dat wij samen met de gebruikers de gemeenschappelijke ruimte mogelijk willen maken en dat wij hiervoor geen hoge prijs vragen. Wij zouden het erg jammer vinden, wanneer het tot juridische stappen gaat komen. Niet alleen omdat dit de renovatie van de watertoren en de rest van het complex vertraagt, maar ook omdat we graag een goede verstandhouding willen hebben met de bewoners van de wijk waarin we gaan wonen.

Wij hebben vanaf het begin geprobeerd transparant over onze bedoeling met dit complex te zijn en u mee te nemen in dit proces. Wilt u meer weten over de ins en outs van dit project dan nodigen wij u uit de [FAQ](#) en de [nieuwsbrieven](#) te lezen, die we hebben opgesteld om geïnteresseerden zo goed mogelijk te informeren, te vinden op:

<https://watertorenkwartierculemborg.com/>

Peter en Koen van der Veer

ONTWIKKELINGEN ROND DE WATERTOREN; LAAT JE MENING HOREN!

Op 8 september organiseerde de familie van de Veer een informatieavond. Stichting Watertoren Culemborg en het BEL-bestuur waren erbij.

Een aantal omwonenden en andere Culemborgers waren op deze bijeenkomst afgekomen, waar de familie en hun architect tekst en uitleg gaven over de ontwikkelingen tot nu toe. Verder was ook de gemeente vertegenwoordigd, alsmede twee politieke partijen: VVD en GroenLinks. De gemeenteraad gaat straks besluiten over het nieuwe bestemmingsplan en deze partijen wilden kennis opdoen over de ontwikkelingen tot nu toe. De stemming onder de aanwezigen was erg verschillend. Er waren mensen die de familie veel succes wensten, mensen die vragen stelden over hoeveel bebouwing noodzakelijk was voor de restauratie van de toren, en ook mensen die het geen probleem vonden om de watertoren desnoods af te breken om te voorkomen dat woningbouw plaatsvindt. Zoals het plan er nu uitziet komen er zes wooneenheden, waarvan twee in het pompgebouw, eentje in de kop van de watertoren en drie losse kavels. Om kaders te geven aan deze nieuwe woningen zijn zogenaamde

kavelpaspoorten ontwikkeld. Hierin staat bijvoorbeeld dat de woningen nooit hoger mogen worden dan het huidige pompgebouw. Het aantal te realiseren woningen kan misschien lager uitvallen wanneer een koper twee kavels koopt om er één woning op te realiseren. Aanvullend komt er de mogelijkheid om aan de voet van de watertoren een ruimte bij te bouwen voor een maatschappelijke functie.

Waarom is het nodig om deze kavels uit te geven? Het hoofddoel van de herontwikkeling is het restaureren van de watertoren en deze geschikt te maken voor bewoning. Alleen dan zou een duurzame herbestemming van de watertoren mogelijk zijn. Naar het idee van de familie en de architect is het restaureren van de watertoren dermate kostbaar dat het noodzakelijk is percelen te verkopen. Om een structureel onderhoud van de watertoren te garanderen heeft de gemeente een anterieure overeenkomst gesloten met de familie.

De afgelopen weken zijn de Stichting Watertoren Culemborg en het BEL-bestuur samen opgetrokken om te onderzoeken wat de mogelijkheden zijn. Bij de verkoop is immers een aantal toekomstscenario's genoemd.

TOEKOMSTSCENARIO'S

Op initiatief van Stichting Watertoren Culemborg en ondersteund door Vitens zijn vier toekomstscenario's opgesteld voor een duurzame herbestemming van de Watertoren. Dit is gebeurd op basis van ondermeer een brainstormdag, gesprekken met belangrijke stakeholders zoals de gemeente en Vitens en input van omwonenden, andere Culemborgers en belangstellenden. Binnen alle concepten is het mogelijk wonen en werken te combineren.

Ontmoeten, verbinden en ontspannen

De Culemborgse Watertoren als bruisende, inspirerende en verbindende ontmoetingsplek. Een ambiance met flexibele mogelijkheden om samen te komen, te ontspannen en elkaar, de wijk EVA-Lanxmeer en de stad met Culemborg (als inwoner en als bezoeker/toerist) beter te leren kennen. Zo ontstaat een plek met een sociale functie die zorgt voor verbinding en verdieping. Een belangrijke pijler is een goed doordacht horeca-concept dat bij voorkeur aansluit bij Stadsboerderij Caetslage.

Kennis, duurzaamheid en innoveren

De Culemborgse Watertoren als plek om te experimenteren, (technische) kennis te ontwikkelen, te innoveren en bij te dragen aan de duurzaamheid van EVA-Lanxmeer en Culemborg. Een broedplaats om nieuwe ideeën op het gebied van energievoorziening en duurzaamheid (verder) te ontwikkelen en in de praktijk te brengen. Jong en oud kunnen hun kennis ontwikkelen, vergroten, toepassen en overdragen. Educatie, een wetenschapscentrum en kennisuitwisseling zijn belangrijke pijlers onder dit concept.

Kunst, cultuur en beleven

De Culemborgse Watertoren als plek om je onder te dompelen in beelden, klanken, kleuren en geuren. Alle zintuigen worden geprikkeld en zo ontstaan unieke en inspirerende ervaringen die nieuwe inzichten en perspectieven bieden. Dit zorgt voor dialoog en verbondenheid. Daarnaast draagt het bij aan begrip tussen mensen die wonen, werken en te gast zijn in EVA-Lanxmeer en Culemborg.

Participatie, zorg en sociale cohesie

De Culemborgse Watertoren als plek om jezelf te ontwikkelen en te ontplooiën en tegelijkertijd een zinvolle bijdrage te leveren aan de (Culemborgse) samenleving. Zo krijgen en houden mensen de regie over hun leven. Bovendien biedt het mogelijkheden om onderling contact, begrip en respect te stimuleren en een sociaal vangnet te bieden aan Culemborgers die dit nodig hebben. Maatschappelijke ondersteuning, zingeving en zelfredzaamheid zijn belangrijke pijlers onder dit concept.

De familie Van der Veer heeft na de verkoop gesteld dat zij hier wel ruimte voor willen maken, maar geen mogelijkheid ziet om hier financieel of organisatorisch aan bij te dragen. Ze willen wel ruimte beschikbaar stellen waar dan de wijk een wijkfunctie kan realiseren, voor eigen rekening en risico.

Dit, in combinatie met de bouwplannen, heeft de nodige vragen opgeroepen. Wat ons betreft staat het behoud van de watertoren voorop. Dus als het daarvoor echt noodzakelijk is om zoveel te bouwen en er dan echt geen 'ruimte' meer over is om bij te dragen aan de maatschappelijke functies, dan is dat maar zo. Hierover zijn we nog onvoldoende geïnformeerd.

In het vorige BELNieuws kondigden we daarom gesprekken met de familie Van der Veer aan. We hebben gesproken over het realiseren van de

wijkfunctie en manieren om meer transparantie te krijgen over de geldstromen bij de herontwikkeling. Inmiddels hebben er twee gesprekken plaatsgevonden, waarin we concrete voorstellen hebben gedaan om beide onderwerpen op te lossen.

Het blijft spannend hoe het verder zal gaan. Het is dan ook belangrijk voor ons te weten hoe jij er als lezer instaat. Laten we in elk geval als wijk samen optrekken om met de familie van der Veer een oplossing te vinden, waar we allemaal achter kunnen staan.

Arjen Schamhart (Stichting Watertoren Culemborg) en Alexander van Setten (BEL)
p/a Arien@watertorenculemborg.nl

SERVICEPUNT

Het Servicepunt van het Sociaal Wijkteam in de gemeenschappelijke ruimte van Het Kwartel maakt een herstart. Elke 1e maandag van de maand van 11.00-12.00 uur.

Op maandag 4 oktober zal Loes van Delft van ElkWelzijn een presentatie geven over haar/het werk vanuit ElkWelzijn.

Het Servicepunt is bedoeld voor bewoners van Het Kwartel en oudere wijkbewoners. Bel tegen 11 uur aan bij Anna Blamanweg 36. Graag tot ziens.

Helga van Buuren

WIST JE DAT...?

de wijk beschikt over een compleet en ruim wijkservies dat je kunt lenen voor (hof)feesten of bijeenkomsten.

Het servies wordt beheerd door Nienke van den Elst en kan gratis, of naar wens tegen een kleine vergoeding (voor instandhouding), worden geleend. Het servies is behoorlijk van omvang (zeker 30 couverts) en staat bij Nienke in de schuur.

Mail Nienke via info@eva-lanxmeer.nl om een afspraak te maken om het op te halen.

TYPISCH ECOWIJK?

Ervaringen van een pensionada

Nee, echt blij was ik niet met de uitzending (nr7) waar wij in mee deden.

Ik heb het natuurlijk over de TV uitzending "Typisch ecowijk Culemborg".

We hadden, toen Jaqueline bij ons kwam eten, een echt leuk gesprek over het wonen in onze hof. Wat het fijn en soms ook lastig maakt. Bleek dat dit gesprek er in zijn geheel was uitgeknipt, terwijl ik juist het gezamenlijke zo typisch en vernieuwend vind aan onze wijk.

Maar ja, misschien wil ik dat deze serie vooral over onze idealen gaat en willen zij mensen volgen die dat al doende laten zien!

Maar ja, ik ga er niet over. Er zitten ook veel scènes in die ik wél prachtig en ontroerend vind en die zeker "typisch Lanxmeer" zijn..

Misschien ben ik ook een beetje té trots op onze wijk. Ik vind het feit dat er al 21 jaar zo'n wijk bestaat, met al die leuke hofjes en bijzondere mensen, echt goed nieuws.

Hoe breder dit bekend en nagevolgd wordt, hoe beter, wat mij betreft.

Het hofleven

Onze hof heeft de afgelopen zomer wat gesluimerd. Het was goed en gezellig, maar met weinig gezamenlijkheid (ingehaalde vakanties of het slechte weer?). Er staan nu veel hofwerkdagen en borrels gepland, dus misschien wordt de herfst zonnig en spetterend.

Zoals jullie hebben gemerkt, ben ik niet langer de coördinator van de Nieuwsbrief (met dank aan Irene). Mijn computervaardigheden zijn zo laag dat het me idioot veel werk kostte. Maar als het lukt, blijf ik wel in de redactie en blijf ik wel schrijven. Mijn column kunnen jullie natuurlijk niet missen.

Hoewel, als ik eerlijk ben, het valt me op hoe weinig we terug horen over de Nieuwsbrief. Behalve natuurlijk als er een fout in staat. Ik vind hem regelmatig echt goed en ben blij dat er steeds zoveel mensen weer in de pen of computer klimmen. Ik ben natuurlijk opgegroeid in een andere cultuur waar complimentjes makkelijker worden gegeven dan in Nederland.

De uitdrukking, "Goede wijn behoeft geen krans," bestaat hier waarschijnlijk niet voor niets.

De herfst is niet mijn tuin jaargetijde. Ik houd niet zo van aanzien dat bloemen uitgebloeid raken, alles rustig af laten sterven, niet bijmesten, chaos in de tuin enz. Elke vrijdagavond kijken we trouw naar "Gardeners world" van de BBC. Maar daar zijn ze in gedachten en planning al bezig met het volgende voorjaar... en voor mij voelt dat nog zoooo ver.

Sinds mijn niet-vervangen heup moeilijk doet, fiets ik veel liever dan dat ik wandel. Dus fiets ik de laatste tijd vaak 's avonds, met het laatste licht, nog een rondje door de wijk.

Altijd zijn er nog mensen en vaak ook kinderen op straat. Overal is het groen en soms waan ik me met een bepaalde blik, in een natuurgebied. Zolang het niet regent, houd ik dat erin.

Connie van Nieuwkerk

NOG PLEK BIJ COÖPERATIEAUTO

Aangezien er iemand vanwege ziekte is gestopt met rijden, zoeken we een nieuwe coöperant in onze wijk.

Hierbij een testimonial van Marianne en Mischa die onlangs aansloten bij CoöperatieAuto:

Marianne vertelt: "We gebruiken de auto's voor bezoek aan vrienden, familie en uitstapjes. Maar ook zakelijk; voor bijvoorbeeld overleg, interviews en fotoshoots. We zijn lid geworden van CoöperatieAuto, omdat we het een heel sympathiek concept vinden. We delen met meerdere mensen de auto's en we hoeven zo geen auto te bezitten, die het merendeel van de tijd stilstaat. Er staan nu planten en bloemen op de plek in onze tuin, waar eerder onze auto stond en we nemen vaker de fiets. Het voelt bovendien fijn elektrisch te rijden, beter voor het milieu en de auto's rijden heerlijk!"

Als 'abonnee' van CoöperatieAuto kan je gedurende twee jaar gebruik maken van een heel elektrisch wagenpark (momenteel acht auto's). Je betaalt alleen voor de schone kilometers en niet voor de tijd.

CoöperatieAuto heeft als doel: schonere lucht, minder productie van auto's, meer ruimte voor groen en spelende kinderen en het delen van kosten.

Neem gerust contact op voor meer info of als je een proefrit wenst.

Baukelien Franken,
06 411 96 096, cooperatieauto@gmail.com

COLOFON

Redactie

Irene de Vletter, Chris Jansens, Connie van Nieuwkerk, Marja Mathijssen, Jolanda Prins.

Foto's

Arno Kerkdijk en verschillende fotografen

belnieuws@gmail.com; foto's in jpg-formaat, géén PDF, graag los van de tekst.

Sluitingsdatum inleveren kopij volgende BEL-nieuws: DINSDAG 7 december 2021.

Voor de leesbaarheid van de nieuwsbrief wil de redactie bij voorkeur bijdragen van maximaal 2 A 4-tjes. Inclusief foto's. Uitzonderingen graag in overleg.

BEL		
Henriette Roland Holststraat 34	4103 VB Culemborg.	www.eva-lanxmeer.nl
BEL-BESTUUR		
Jan Theunissen		jantheunissen@hotmail.com
Martin Heerschop		martin.heerschop3@gmail.com
Kees Kil		cakil@ziggo.nl
Alexander van Setten		alexander@vansettenonline.nl
EVA-BUREAU		
Nesciohof 7	Alexander van Setten	administratie@eva-lanxmeer.nl
4103 WE Culemborg		
06 - 13187515		
BEL-WERKGROEPEN		
Stichting Terra Bella	Femke Bakker	femkebakker77@hotmail.com
ToPla (Toetsing planontwikkeling)	Erica Delgorge	delgorge10@zonnet.nl
Energie en Installaties	André de Jongh	andre@lovelingpioniers.nl
Droge Voeten	Appie Bos	henk.j.bos@xs4all.nl
Stank	Erik Hoven	info@envitaris.nl
Thermo Bello	Gerwin Verschuur	gerwin@thermobello.nl
Autodelen Wheels4all	Jan Theunissen	jan.theunissen@wheels4all.nl
Elektrische auto's coöperatief delen	Jan de Kock	cooperatieauto@gmail.com
Amfibieën	Arno Kerkdijk	arnokerkdijk@gmail.com
Huis- en wijkmonitoring	Martin Ouwerkerk	martinouwerkerk@freedom.nl
Website	Baukelien Franken	intentief@gmail.com
Stichting Watertoren Culemborg	Arjen Schamhart	arjen@watertorenculemborg.nl
Wijkraad	Jan Theunissen	Jan.theunissen@dienstwerk.nl
Welkom	Anneke Ganzevoort	anneke.ganzevoort@gmail.com
CAETSHAGE		
Zorgboerderij 06 - 50 66 05 24	Hilde Verweij	zorg@caetshage.nl
Boerderij 06 - 21 57 80 06	Todd Phillips	boerderij@caetshage.nl
Bestuur 06 25041261	Martin Heerschop	info@caetshage.nl

Vragen, ideeën of meldingen over schade aan de openbare ruimte (groen, grijs, blauw) kun je via je contactpersoon of direct aan Terra Bella melden. Wij zorgen voor een vervolgactie. Bedankt, het Terra Bella team: Rob (06 - 10 54 15 01)